poolt naised teda taga otsima tulewad. Kui
need teda juba igal pool ilmaaegu otsinud, siis
tulewad naad wiimaks kinni pandud ukse
taha ja hakkawad lauluga peigmeest kütma,
sääl juures püüawad naad niipalju kui
iial wõimalik pruudi häid kombid wähen-
dada, et ta palja wäljaspidise hää wiisi-
dega ja pettusega peigmeest oma wõrku olla
püüdnud, kuna ta oma kodu ilma teiste
nägemata üks harimata ja laisk tüdruk
on olnud j. n. e. Selle kibeda laulu pääle was-
tab naisteselts kambrist weel kibedamini
wastu, kus peigmeest igapidi laidetakse,
et pää olewat tal kui pädaja põesas, suu
kui sute sitaauk, hobu tal ühe silmaga,
ader tal ühe aruga, ta olewat kõrtsi ukse
kõigutaja, kõrtsi lingi liigutaja, suu tal
wiltu wiina poole, käsi kõver kõrtsi poole.
Nüsugused wõidulaulud saanud enamiste ilma
ettewalmistamata lauletut, on täis terawaid
nalja sõnu ja sagedaste tähtsa luuletuse
sisuga. Nende kibeda laulude peale ei tehtud
weel ust mitte lahti. Ei aitnud siis ühtegi,
peigmehe poolt naised pidi teistwiisi laulma ja
laulsid ka:

Saa neidu, saaks minema,
Jo kipub küi hobune,
Wäi täkku wäänab peada!
Neitsikene, noorukene
Mis teed kaua kamberissa,

Pülud püma hoonessa?
Kas kuad küile särki,
Nau käte narmaaida?
Keri need lõngad kerale,
Wiska lõngad wiipsipulle:
Meil on pürad peiu tehtud,
Kangaspuud küi kogutud,
Nüed ämma nikertetud:
Kua meilla olessana
Luo meilla tullessana.
Neitsikene, noorukene
Kirjupihta peenikene,
Ilus tukka tuwikene,
Ära põlga äia maida,
Ära põlga ämma maida,
Sinu äi on härte rikas,
Sinu ämm on härte rikas
Küil on kümme künni-ruuna
Naul on sada wasikad,
Äial wiisi härja paari.
Neitsikene, noorukene,
Ole sirbile sileda,
Haru warrele walusa;
Sirpi leikab, sa siduned,
Wikat niidab, sa wilistad,
Riha riisub, sa waatad
Härjad kündwad sina aga magad.
Ei sinu wiida heinamaale,
Jluks sinu wiidaks heinamaale
Lustiks sinu loole.
Peale kaane katseeksi.